

Medlemmer ville kunne finde følgerigtigt, uden at jeg behøver nærmere at begrundede det.

Den var den første Lempelse. Den anden, som jeg omtalte, var Nedsættelsen fra 15 til $12\frac{1}{2}$ pro mille, $12\frac{1}{2}$ Kr. af 1,000 Kr. Her har Udvalgets Flertal ment at burde følge forskellige Mindretal i den Kommission, fra hvilken Forslaget er udgaaet, som have anbefalet en saadan Nedsættelse.

Nu er det en Selvfølge, der ikke behøver Paavisning, at disse Ændringsforslag ville medføre en ikke ringe Nedgang i det forventede Bidrag til Stat og Kommune fra de paagældende Ejendomsbesiddere. Jeg skal anføre som et Eksempel, at en Ejendom, der er 20,000 Kr. værd og er bleven vurderet til at have en Værdistigning af 2,000 Kr., som Følge af dette Fradrag af 10 pCt. ikke kommer til at betale nogen Jernbaneskyld. Efter Lovforslaget skulde en saadan Ejendom betale 30 Kr. minus de 3 Kr., som omhandles i § 5, altsaa 27 Kr. aarlig. Er Værdistigningen 3,000 Kr. paa en saadan Ejendom, vil den komme til at betale $12\frac{1}{2}$ pro mille af det ene Tusind Kroner eller $12\frac{1}{2}$ Kr. i Stedet for Lovforslagets 42 Kr. Imidlertid bliver jo Forskellen ikke saa stor, naar vi komme op paa Ejendomme med en betydelig Værdistigning. Jeg skal i den Henseende nævne, at hvis Stigningen er saa stor som Ejendommens Værdi, altsaa hvis en Ejendom paa 20,000 Kr. faar en Værdistigning paa 20,000 Kr., vil den komme til at betale 225 Kr. om Aaret i de 50 Aar, medens det efter Regeringsforslaget vilde blive 297 Kr.

Af disse Eksempler vil det høje Tings Medlemmer kunne gøre sig forstaaeligt, i hvilket Omfang de af Flertallet i Udvalget stillede Ændringsforslag komme til at indvirke i Praksis. Der er ved disse Ændringsforslag Nr. 4 og 8 ogsaa taget Hensyn til forskellige Henstillinger, som ved første Behandling her i Landstinget fra flere Sider ere blevne gjorte, og Udvalgsflertallet har i det hele taget været af den Mening, at man bør gaa varsomt frem i denne Sag. Jeg anbefaler disse Ændringsforslag til Vedtagelse. De stilles af 9 Medlemmer, det 10de Medlem har ikke ønsket at gaa med til den foreslaede Nedsættelse, men er ellers enig med Udvalgsflertallet i denne Sag. Af et Mindretal er der stillet andre Ændringsforslag af mere indgribende Natur, og dem forbeholder jeg mig at omtale, naar Mindre-

tallet gennem sin Ordfører har haft Lejlighed til selv at udtale sig.

Breinholt: Efter den forholdsvis korte Udtalelse, vi have hørt af Udvalgets meget ærede Ordfører, skal jeg bestræbe mig for en lignende Kortfattethed, om den end maaske ikke fuldt kommer til at staa Maal med den ærede Ordfører.

Jeg kan begynde med det af Mindretallets Ændringsforslag, der faar de mindst omfattende Virkninger, nemlig det under Nr. 10 stillede. Efter det skal der gives de Ejendomme, der lide Skade og Tab ved Jernbaneanlæg, en Erstatning. Det forekommer nemlig Mindretallet at være ikke blot logisk, men tillige retfærdigt og billigt, at naar den Værdistigning, der fremkommer ved et nyt Jernbaneanlæg, beskattes, maa ogsaa den Skade og det Tab, der herved i ganske enkelte Tilfælde forvoldes visse Ejendomme, erstattes. Det er to Ting, der forekommer Mindretallet at staa i en umiddelbar, god og sund Forbindelse med hinanden. Efter hvad der er udtalt i Udvalget, og hvad den ærede Ordfører vel sagtens nærmere vil udvikle, naar jeg har motiveret Ændringsforslagene, skulde en saadan Erstatning tage stor Fart og maaske endog kunne gøre hele det Beløb, der skulde komme ind ved Jernbaneskylden, illusorisk. Hertil maa jeg allerede paa Forhaand bemærke, at det neppe kan blive Tilfældet, thi Erstatningsspørgsmaal vil kun blive rejst ganske undtagelsesvis, og dette Erstatningsspørgsmaal er tillige i Ændringsforslaget begrænset stærkt, dels derved, at der kun kan blive Tale om Erstatning ved faste Ejendomme, men ikke ved Erhverv som Handel og Haandværk, dels derved, at Regelen er omgærdet med meget stærke Forsigtighedsregler; Erstatningen skal f. Eks. udfindes efter Reglerne i § 3. Hvis der rejses et Erstatningskrav, vil det da ganske sikkert først blive behandlet efter disse Regler, og hvis det skulde kunne godkendes efter dem, vil det først træde i Kraft, naar det er godkendt af det Raad, Vurderingsraadet, der har fastsat Jernbaneskylden overhovedet, og som sikkerlig ikke vil kunne mistænkes for at være partisk overfor Erstatningskravene. Mindretallet føler sig derfor overbevist om, at i finansiell Henseende vil Ændringsforslaget kun spille en grumme lille Rolle, men at samtidig vil det opfylde et naturligt Billighedskrav overfor de skadelidende.

Anderledes omfattende blive derimod